

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in de heelkunde

<https://hdl.handle.net/1874/274708>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN DE HEELKUNDE,

NA MACTHIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. W. KOSTER,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE FACULTEIT DER GENEESKUNDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER GENEESKUNDIGE FACULTEIT,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT TE VERDEDIGEN

OP ZATERDAG DEN 14^{den} MAART 1868, DES NAMIDDAGS TEN HALF ACHT URE,

DOOR

FREDERIK KAREL ALEXANDER ROMBACH,

Med. Doct.

GEBOREN TE HELLEVOEISLUIS.

LEIDEN,

GEBROEDERS VAN DER HOEK.

1868.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

STELLINGEN.

I.

Dat de anatoom, zonder teleoloog te zijn, toch in zijne beschrijvingen het mechanisme der deelen niet uit het oog mag verliezen, blijkt o. a. uit de eenvoudige juistheid, die Retzius gebracht heeft in de beschrijving der fasciae perinacî, door deze gedeeltelijk op te vatten als ligamentum pelvio-prostaticum capsulare.

II.

Ten onrechte voert Hyrtl de aanhechting van den musc. ulnaris internus aan het os pisiforme als een bewijs aan voor de noodzakelijkheid van buigbeweging in het eerste handwortelgewricht.

III.

De Webersche theorie der gewrichtsverbindingen schijnt mij door de daartegen ingebrachte bedenkingen niet weêrlegd te zijn.

IV.

Het willekeurig vermogen om de urine terug te houden berust op sluiting van de pars membranacea urethrae.

V.

Het gewicht der afwijkingen aan de uitwendig zichtbare vaten van het oog voor de herkenning en behandeling van verschillende oogzichten kan door den practicus niet hoog genoeg gewaardeerd worden.

VI.

Furunkel- en karbunkelvorming is een slechts gradueel verschillend ziekteproces.

VII.

De door Vanzetti aanbevolen drukking der slagaderstammen als antiphlogisticum, verdient alleszins de aandacht der heilkundigen.

VIII.

Bij de behandeling van coxarthrits zijn tegenprikkelers van weinig belang, het gipsverband daarentegen van groot nut.

IX.

De behandeling der spondylarthrocace heeft eene groote schrede voorwaarts gemaakt door het gebruik der steunwerktuigen volgens de Amerikaansche methode.

X.

De transfusio sanguinis worde alleen aangewend bij uitputting door direkt bloedverlies.

XI.

Het voorkomen van schedelbreuken par contre coup kan niet ontkend worden.

XII.

Het is in den regel niet mogelijk bij het leven de intracapsulaire breuken van het collum femoris te onderscheiden van de extracapsulaire.

XIII.

Phthisis pulmonum sluit het doen van groote operatiën niet onvoorwaardelijk uit.

XIV.

De methode om kwik toe te dienen door subcutane injectiën van sublimaat is verwerpelijk.

XV.

Het dragen van een goeden band is de beste van alle methoden tot radicale genezing van breuken.

XVI.

Het is de plicht van den chirurg bij zeker herkende inwendige beklemmingen, vooral wannceer een voelbaar gezwel de zitplaats daarvan aantoot, te opereeren.

XVII.

Ik ben het niet eens met Linhart als hij zegt: Es ist somit als vollkommen rationell zu bezeichnen, wenn man in allen Fällen von Harnretention die Einschnüderung der Strictur von aussen oder von innen zuerst versucht.

XVIII.

Het gipsverband, de tentbarak en de liefdadige ziekenverpleging zijn de middelen, waardoor de legerechirurgie van onzen tijd triumpheert.